

Порески третман предаје предмета лизинга од стране даваоца лизинга примаоцу лизинга на основу уговора о лизингу којим је предвиђен откуп предмета лизинга, као и давање предмета лизинга на коришћење трећем лицу на основу предуговора о купопродаји од стране примаоца лизинга

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-143/2009-04 од 26.1.2009. год.)

• Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и предаја добара на основу уговора о лизингу, у складу са законом, или на основу уговора о продаји са одложеним плаћањем којим је утврђено да се право располагања преноси најкасније отплатом последње рате (став 3. тачка 2) истог члана Закона).

У складу са наведеним законским одредбама, код уговора о лизингу којим је предвиђен откуп предмета лизинга, а који је закључен од 1. јануара 2005. године, предаја предмета лизинга од стране даваоца лизинга примаоцу лизинга сматра се прометом добара који је предмет опорезивања ПДВ. Када се ради о опорезивом промету, основицу за обрачун ПДВ код предаје предмета лизинга на основу уговора о лизингу којим је предвиђен откуп предмета лизинга чини укупна накнада коју давалац лизинга прима или треба да прими од примаоца лизинга, а која садржи вредност предмета лизинга, накнаду даваоца лизинга (тзв. „камата“), као и све споредне трошкове које давалац лизинга зарачунава примаоцу лизинга.

• Сагласно одредби члана 5. став 1. Закона, промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона.

Одредбом члана 15. става 1. Закона прописано је да се услуга сматра пруженом даном када је:

- 1) завршено појединачно пружање услуге;
- 2) престао правни однос који је основ пружања услуга – у случају пружања временски ограничених или неограничених услуга.

Према одредби члана 15. став 2. Закона, у случају пружања временски ограничених или неограничених услуга чије је трајање дуже од годину дана, обавезно се издаје периодични рачун, с тим што период за који се издаје тај рачун не може бити дужи од годину дана.

Ако се за пружање услуга издају периодични рачуни, промет услуга сматра се извршеним последњег дана периода за који се издаје рачун (члан 15. став 3. Закона).

Сагласно одредбама члана 16. тач. 1) и 2) Закона, пореска обавеза настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи:

- 1) промет добара и услуга;
- 2) наплата, ако је накнада или део накнаде наплаћен пре промета добара и услуга.

У складу са наведеним законским одредбама, у случају када прималац предмета лизинга из уговора о лизингу којим је предвиђен откуп предмета лизинга, на основу предуговора о купопродаји, да предмет лизинга (у конкретном случају, комбајн) на коришћење трећем лицу, сматра се да је извршио услугу давања на коришћење добара за чији се промет обрачунава и плаћа ПДВ у складу са Законом. За промет услуге давања на коришћење добара чије је трајање дуже од годину дана обавезно се издаје периодични рачун, с тим што период за који се издаје тај рачун не може бити дужи од годину дана, а промет ове услуге сматра се извршеним последњег дана периода за који се издаје рачун.